

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/223/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717211978
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5717211978.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanej I. U., M.. XX.X.XXXX, Q. E. XXXX/X, XXX XX, L., , v konaní o zaplatenie 5.085,26 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť sumu 3.944,75 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21.2.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žalobcovi sa proti žalovanej náhrada trov konania nepriznáva.

IV. Štát má proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 22 % a proti žalovanej v rozsahu 78 % celkových trov konania štátu.

V. O výške náhrady trov konania štátu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.11.2017 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, IČO: 35 923 130, proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 5.085,26 € spolu s 5,05 %-ným úrokom z omeškania ročne od 20.1.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že ako veriteľ so žalovanou ako s dlžníčkou uzatvoril 28.2.2014 zmluvu o pôžičke, ev. č. XXXXXXX, na základe ktorej žalovanej poskytol pôžičku vo výške 5.000 €. Túto sa žalovaná zaviazala splácať 36-timi mesačnými splátkami po 207,05 € a celkovo mala zaplatiť 7.453,80 €. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, žalobca listom z 27.11.2014 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca 19.1.2015 úver zosplatnil. Ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 5.085,26 € a pozostáva z dlžnej sumy splátok ku dňu zosplatenia v sume 6.140,51 €, pričom od tejto sumy je odpočítaná suma 1.055,25 €, ktorú žalovaná zaplatila. Keďže žalobca zosplatnil úver k 19.1.2015, požaduje úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka od nasledujúceho dňa, teda od 20.1.2015.

3. Žalobca k svojej žalobe pripojil zmluvu o poskytnutí Najľahšej pôžičky, ktorú strany uzavreli 27.2.2014, predžalobnú upomienku z 27.11.2014, dôkaz o doručení tejto upomienky žalovanej, prehľad splátok a úhrad.

4. V priebehu konania pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, zanikla k 31.12.2017 zlúčením s obchodnou spoločnosťou F., J..P., P. P. F. Q.. Túto skutočnosť spolu s dôkazmi preukazujúcimi tieto skutočnosti oznámil právny zástupca pôvodného žalobcu listom doručeným dňa 12.1.2018. Následne došlo k postúpeniu pohľadávky obchodnej spoločnosti F., J..P., P. P. F. Q. uplatnenej žalobou voči žalovanej na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave a táto skutočnosť bola súdu oznámená 9.3.2018 písomne právnym nástupcom pôvodného žalobcu. Žalobca následne zmenil právneho zástupcu a tento novozvolený právny zástupca, ktorý bol súčasne aj právnym zástupcom obchodnej spoločnosti uvedenej v záhlaví tohto rozsudku na strane žalujúcej podaním z 21.3.2018 požiadal o zmenu strán na strane žalobcu v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 C.s.p., keďže po začatí konania na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok pohľadávka uplatnená pôvodne obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, proti žalovanej (ktorej veriteľom sa stal neskôr právny nástupca tejto obchodnej spoločnosti - F. Ú. Q., J..P., P. P. F. Q.), bola postúpená na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave.

5. Na dôkaz týchto skutočností boli do spisu pripojené rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, jej príloha č. 3 a list pôvodného veriteľa z 23.2.2018, teda obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, ktorým žalovanej oznámil postúpenie pohľadávky. Rovnako bol predložený dôkaz o odoslaní tohto listu žalovanej. Súd túto zmenu strán na strane žalobcu pripustil uznesením sp. zn. 10Csp/223/2017 zo dňa 26.4.2018.

6. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila prvýkrát podaním z 30.1.2018, kde nárok žalobcu neuznávala. Tvrdila, že všetky záležitosti jej pôžičiek sú súde a rieši ich sudca T. L.. Uviedla, že ide po pôžičky manželov C. a pani K.. Tvrdila, že týmito osobami bol voči nej spáchaný komplot, pretože je dôchodkyňa a ona by takýto úver nikdy nedostala. Priložila aj lekárske potvrdenia preukazujúce jej zlý zdravotný stav a žiadala, aby súd vyčkal na výsledky konania vedených pred sudcom T. L..

7. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na 11.7.2018, ktoré súd vykonával len v prítomnosti žalovanej. Žalujúca strana sa ospravedlnila. Žalovaná na tomto pojednávaní po nahliadnutí do pripojenej úverovej zmluvy uviedla, že túto zmluvu s ňou pravdepodobne spísala pani K., ktorá bola obchodnou zástupkyňou spoločnosti Consumer Finance Holding a uprosila ju (žalovanú), aby úver zobrala na seba, pretože ona si taký úver zobrať nemôže, keďže zastupuje veriteľa. Súčasne žalovanej pani K. mala prisľúbiť, že úver bude za žalovanú splácať. To spočiatku aj robila, avšak následne ho prestala splácať a voči žalovanej bola podaná žaloba.

8. Vzhľadom na obranu žalovanej súd vykonal dožiadanie na P. P., kde mala mať žalovaná v čase prevzatia pôžičky vedený osobný účet a pripojil si niektoré listiny zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/56/2016.

9. Z tohto spisu boli do spisu pripojené obžaloba, ktorá bola podaná Okresnou prokuratúrou v Martine proti žalovanej dňa 9.5.2016, ale aj výpovede niektorých svedkov (K., L.. J. D.). Z tohto spisu súd zistil, že proti žalovanej je na Okresnom súde Martin vedené trestné konanie pre pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/, c/ Tr. zákona a to v dôsledku podvodného konania, ktorého sa mala dopustiť voči viacerým veriteľom a to v piatich prípadoch voči veriteľovi Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, v dvoch prípadoch voči obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., so sídlom v Bratislave, voči U. Q., S. Q., Door Financial Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave a Provident Financial, s.r.o., so sídlom v Bratislave. Trestné konanie doposiaľ nie je ukončené.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28.11.2018, pričom žalujúcu stranu vyzval, aby súdu predložila celú predzmluvnú listinnú agendu sústredenú od žalovanej, najmä dôkazy, ako bola preverená jej totožnosť a bonita dlžníka pred uzavretím zmluvy a súd požiadal tiež o dôkaz o vyplatení úveru na účet žalovanej uvedený v zmluve.

11. Žalobca potom ešte na výzvu súdu do spisu pripojil zmluvu o poskytnutí Najľahšej pôžičky a to duplicitne, fotokópiu občianskeho preukazu žalovanej, u ktorej súd zistil, že je totožná s originálom občianskeho preukazu, ktorým preukázala žalovaná svoju totožnosť na pojednávaní, výpis z účtu žalovanej za január roku 2014, potvrdenie Sociálnej poisťovne o dôchodku a štandardné európske

informácie o spotrebiteľskom úvere ako aj informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov a duplicitne pripojil aj prehľad splátok a úhrad.

12. Na pojednávaní dňa 28.11.2018 potom boli prečítané všetky listiny pripojené do súdneho spisu, aj tie, ktoré boli súdu zaslané na základe dožiadaní súdu. Žalovaná zotrvala na svojom stanovisku, že bol voči nej spáchaný podvod.

13. Z listinných dôkazov predložených obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., mal súd preukázať, že táto obchodná spoločnosť sa stala novým veriteľom pohľadávky voči žalovanej na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku - F., J..P., Q. ako postupcom.

14. Pôvodný veriteľ so žalovanou dňa 27.2.2014 podľa presvedčenia súdu uzavrel platnú zmluvu o poskytnutí Najľahšej pôžičky, ktorá mala všetky náležitosti platnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovení Zák. č. 129/2010 Z. z. Touto zmluvou bola žalovanej poskytnutá tzv. Najľahšia pôžička vo výške 5.000 € pri celkových nákladoch spotrebiteľa 2.453,80 €, pri konečnej splatnosti k 20.2.2017, pri výške splátky bez poistenia 207,05 €, pri počte splátok 36, pri RPMN 32 %, fixnej ročnej úrokovej sadzbe 32 % a priemernej hodnote RPMN 20,54 %. Žalovaná sa zaviazala splátky poukazovať na bankový účet veriteľa. Termín zročnosti splátok, ktoré zahrňovali aj anuitný úrok príslušnú časť istiny a poistenia, bol dohodnutý v článku 6 úverovej zmluvy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci. Prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, teda k 20.3.2014. Z prehľadu splácania splátok a úhrad bolo potom zrejmé, že žalovaná zaplatila len sumu 1.883,45 €. Pôvodný veriteľ preto žalovanú v súlade s ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka upomienkou zo dňa 27.11.2014 vyzval na zaplatenie dlžnej sumy splátok v sume 890,33 € s tým, že ak do 5.1.2015 nedôjde k úhrade, veriteľ úver zosplatní. Táto upomienka bola žalovanej doručovaná ako doporučená zásielka s doručenkou a žalovaná ju prevzala 10.12.2014. Následne veriteľ dlh zosplatnil listom z 25.1.2015. Právo veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky, ak je dlžník v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť ho upozornila na uplatnenie tohto práva 15 dní vopred, bolo dohodnuté v článku 12 ods. 4 úverovej zmluvy.

15. Podľa presvedčenia súdu však pôvodný veriteľ nezosplatnil dlh platne a úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov a to z týchto dôvodov:

16. Úverová zmluva bola uzavretá za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch.

17. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru, povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj iný účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úveru.

20. Samotná zmluva o poskytnutí Najľahšej pôžičky obsahuje v čl. II údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii. Je zrejmé, že žalovaná uviedla celkovú výšku iných mesačných splátok vo výške 600 €. Zrejmé je, že žalobca nepreveroval bonitu žalovanej nahliadnutím do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľovi na účely posudzovania ich schopnosti splácania úveru, pretože takýto dôkaz neprodukoval. Žalobca si vyžiadal len jeden výpis zo sporožirového účtu žalovanej a to za január

2014, na ktorý účet žalovanej chodil dôchodok, v tom čase priznaný vo výške 489,40 €. Je však nutné poukázať na skutočnosť, že žalovaná popri už existujúcich splátkach, ktoré uviedla vo výške 600 €, mala platiť ďalšiu splátku už poskytnutého úveru vo výške 207,05 €, čím jej úverová zaťaženosť mesačne dosiahla sumu 807,05 € na splátkach. Je zrejme, že žalovaná mala celkové splátky priznané pôvodnému veriteľovi vo februári 2014 vyššie, ako bol jej príjem z dôchodku. Pôvodný veriteľ ale musel vedieť, že žalovaná má u neho viacero úverov, pretože z obžaloby vyplýva, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, poskytla žalovanej 27.5.2013 úver vo výške 2.000 €, dňa 26.9.2013 úver vo výške 5.000 € a dňa 22.10.2013 úver vo výške 5.000 €. Keďže žalovaná veriteľovi neprodukovala dôkaz o inom príjme, než je jej starobný dôchodok, bolo zrejme, že tieto úvery vrátane úveru poskytnutého 27.2.2014 nemá z čoho splácať a svojim prijatým záväzkom dostať nebude môcť. Podľa presvedčenia súdu si takto pôvodný veriteľ, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., nepočínala s odbornou starostlivosťou a hrubo porušila svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k žalovanej. Za takýchto okolností podľa presvedčenia súdu je nutné aplikovať ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a to v plnom rozsahu a považovať poskytnutý úver na základe v žalobe uvedenej zmluvy o Najľahšej pôžičke, za bezúročný a bez poplatkov s tým, že veriteľ súčasne ani je oprávnený vyžadovať od žalovanej ako od spotrebiteľky jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Za takýchto okolností potom žalobca môže proti žalovanej požadovať len rozdiel medzi poskytnutou istinou vo výške 5.000 € a sumou zaplatených splátok vo výške 1.055,25 €, čo potom predstavuje sumu 3.944,75 €. Súčasne, keďže nemal právo žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, teda vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle ust. § 11 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z., je zrejme, že úver bol splatný k 20.2.2017. Žalovaná sa potom do omeškania s nezaplatenou časťou úveru dostala dňa 21.2.2017. Súd preto až od tohto dňa priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania.

21. Nárok žalobcu na zaplatenie dlhu na istine nachádza právnu oporu v ust. § 497 a nasl. Obch. zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec pre úpravu úverovej zmluvy.

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka. Výška úrokov z omeškania je o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Pokiaľ ide o trovy konania, súd rozhodoval podľa ust. § 257 C.s.p.. Žalobca bol v konaní proti žalovanej úspešnejší a dôsledku tejto skutočnosti mal by právo na náhradu trov konania, ktoré by súd musel pomerne krátiť v závislosti od úspechu a neúspechu žalobcu vo veci. Súd však s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca vo vzťahu k žalovanej si opakovane počínal nezodpovedne bez odbornej starostlivosti, ako to koniec koncov súd zistil aj v konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/240/2017, kde ide o takmer identický prípad a takmer identický úver poskytnutý žalovanej v októbri 2013, súd je toho názoru, že ľahkomyselnosť predchodcu žalobcu, resp. jeho reprezentantov pri flagrantom porušení ust. § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch je nutné zohľadniť aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania a na tento prístup pôvodného veriteľa súd prihliadol ako na okolnosť osobitného zreteľa, pre ktorú úspešnejšiemu žalobcovi proti neúspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

25. V tomto konaní vznikli trovy aj štátu a to zaplatením sumy 24 € P. P. za poskytnutie informácie, teda za súčinnosť iného subjektu pri dokazovaní v zmysle ust. § 190 C.s.p.. Táto suma bola banke preplatená zo štátnych prostriedkov, čím vznikli trovy štátu v zmysle ust. § 259 C.s.p., preto súd Slovenskej republiky, čiže štátu, priznal protistranám nárok na náhradu týchto trov, ktoré vznikli pri dokazovaní a to v závislosti od neúspechu tej ktorej strany v konaní. Žalobca bol v rozsahu 22 % celkovo uplatnenej istiny neúspešný, žalovaná bola neúspešná v rozsahu 78 % celkovo uplatnenej istiny. Preto súd v takomto pomere štátu protistranám priznal nárok na náhradu trov, ktoré v konaní pri dokazovaní vynaložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.